

Előfizetési díj: Vidékre postán vagy helyben hármas... Egy évre 20.- Félévre 10.- Negyedévre 5.- Egy órára 1.50

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztő iroda: Budapest, IV. hímző-utca 1. sz. A lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő...

Magyarország polgáraihoz!

Az 1875-ik évben egybehívott országgyűlés végnapjait éli, országoszerű megindult a választási mozgalom...

E nagy cél: Magyarország önállósági állami léte, függetlensége. Magyarország legyen önálló független magyar állam...

Visszaszerezni hazánk állami önállóságát és függetlenségét volt ekkorág s lesz a jövőben is ernyedetlen törekvésünk...

Meg akarjuk szüntetni ehez képest a fenálló közösügyi rendszert, eltorolni az 1867-ik évi XII. törvényezikket...

Be van bizonyítva a lefolyt évtized összes történelme által, hogy a fenálló közösügyi alapon hazánknak boldogulása lehetetlen...

Működésünk néve nem látunk akadályt az Ausztriával létrejött új kiegyezésben sem. Megnehezült hazánk helyzete kétségtelenül, megmérhetlen anyagi károsodást...

A közösügyi rendszer mellett lefolyt tíz év az egységes osztrák birodalom rendszerének irányában való visszaesésnek is csatlakozó bizonyítékait állítja elének...

állóságunk nem egyéb mint utópia? Már az 1867-iki formáknak az ország önállóságával ellentétes irányban való módosulása is észlelhető...

A küzdelmet ezen, hazánkat a legsnyarabb anyagi helyzetbe süllyesztő, nemzetünk erélyét megzabasztó és, mint sajnosan tapasztaljuk...

Működésünk néve nem látunk akadályt az Ausztriával létrejött új kiegyezésben sem. Megnehezült hazánk helyzete kétségtelenül, megmérhetlen anyagi károsodást...

S a kérdéseknek ezen legfontosabbika, a hadsereg kérdése, tüzetes tárgyalás alá jó a legközelebbi országgyűlésen. A véderőről szóló 1868-ik évi XL. törvényezik értelmében...

hogy pénzügyi helyzetünk immár oda jutott, hogy a katasztrófát e tekintetben hosszabb ideig alig fogjuk kikerülni...

De az államélet rendes feladatai s a nálunk még rendezésre váró számtalan országos ügy folytonosan szolgált alkalmat arra, hogy valamin a nemzeti önállóság ép úgy a polgári szabadság s nemzeti szellemi és anyagi gyarapodása érdekében szót emelhesünk...

Hazánk polgáraitól, nevezetesen azoktól, kik az idő szerint a választói jogot gyakorolják, függ annak lehetősége, hogy elveink érvényre emelkedhessenek...

A figyelmes és méltányos szemlélő nem kicsinyelheti eddigi működésünk eredményeit, s ellenfeleink se tagadhaják, hogy czélunk tiszta és magasatos törekvéseink rugóit nem aljas indulatok képezik...

Kelt az országgyűlési függetlenségi párt értekezletéből június 26-án 1878.

- Almássy Sándor, Nagy Ferencz, Baldácsy Antal, Németh Albert, Csávolszky Lajos, Novák Gusztáv, Duka Ferencz, Orbán Balázs, Fornszeck Sándor, Ostfy István, Hegedüs László, Papp György, Helly Ignác, Ragályi Ferdinánd, Kállay Ödön, Sembery István, Kiszely Ernő, Simonfay János, Komjáthy Béla, Simonyi Ernő, Madarász Jenő, Soós Gábor, Madarász József, Szalay Imre, Majzik Viktor, Szongolt Jakab, Mocsary Lajos, Vidovich Ferencz.

Az országgyűlési függetlenségi párt az országgyűlés elnöksége által végrehajtott bizottságát átalakította, illetőleg kibővítette. A bizottság tagjai most a következők: Csávolszky Lajos, Duka Ferencz, Helly Ignác, Madarász József, Mocsary Lajos, Sembery István, Simonfay János, Simonyi Ernő, Soós Gábor, Szalay Imre, Szongolt Jakab, Vidovich Ferencz.

Európa — kozák.

Az az idő, melyet I. Napoleon előre látott, bekövetkezett: Európa — kozák. Megvetete-e Muszkaország az európai diplomatákat, avagy megbűvölte: anyai bizonyos, hogy jobban nem kereshetnek kedvét, mint azt a kongressuson teszik.

amaz „áldozatok jutalmát,“ melyeket Oroszország, saját szavaival élve „hozott“ az által, hogy orvul, gazgyilkos módra rácsapott a védtelen Törökországra...

Régen irnak már történetet, de ilyen gyalázatot még nem jegeztek föl, mint ennek az egész muszka hadjáratnak a története. A galambszívben is fölforrálja az epét a becsületérzés s a legszelidebb ember gyilkolni tudna, ha elgondolja a legnemtelenebb gazságok amaz egész sorát...

Es ezt koronázza meg most Európa a muszka vágyak szentesítésével s csinált II. Sándor ezárból egy nagy Sándort, világ urát!

Törökországnak, melyet az európai egységül szükségének hirdettek eddig, immár vége van. Sima kövezett utat épített a kozáknak Konstantinápolyba a berlini congressus.

Meghagyta a szegény ottomán birodalomból annyit, a mennyiből az államadóságok egy részét tüzzel és vassal kisajtolhatni reménylik s szemfényvesztésül megengedték nekik, hogy a Balkán egy-két szikljára várát építhessen; de ugyanakkor Szófiának éjszaki Bulgáriába keblésével nyitva hagyta Oroszországnak egy kerület utat, levén e város már a Balkánonvonal háta mögött, honnan már csak macskaugrás Stambulba.

Olyan ez már egészen, mintha már a muszka karvaly terjengetné szárnyait az Aja Szófia kupolája fölött.

„A keleti kérdést nyomról nyomra, lépésről lépésre kell megoldani,“ — mondá Bismarck. Persze a bismarcki értelmezés szerint a keleti kérdés megoldása abban áll, hogy ki kell Európából űzni a törököt. Es Oroszország ezt cselekszi százötven év óta s a keleti kérdés „megoldásához“ vezető lépések közül most teite meg az utolsó előtti. Csak az ünnepléses bevonulás van már hátra a kelet-római birodalom fővárosába. Az már nem fog kerülni nagy fáradságba.

Persze a congressus most már szokás szerint, utakat és módokat fog keresni, melyek látszatra meg fogják nehezíteni ez utolsó lépés megtételét.

Egy hír szerint Európa kényszeríteni fogja Romániát, fogadja el Dobrudszát, hogy így válaszfal legyen Oroszország és Bulgária határai között.

Hitivány szemfényvesztés! Hiszen Oroszország a háboru előtt eléggé el volt válsztva a bolgár határtól Románia és Bessarabia által: s micsooda akadályul szolgál az orosz hadak útjában? Sippal-dobbal, lengő zászlókkal vonultak rajta keresztül, országúttá tették. Bizony egy Bessarabiától megfosztott Oláhország még kisebb akadály lesz.

Egy másik hír szerint Károly román fejedelem lesz éjszaki Bulgáriának is a fejedelem. No akkor meg Oroszország plane közvetlen szomszédja lesz a két fejedelem-ségből alakult s neki örökre lekötözött államnak. Gyönyörű állapot! Egy Muszkaország helyett kapunk kettőt, melyek közül egyik jobban fogja gyűlölni monarchiánkat, mint a másik.

Szegényletes ajándék!

Az orgazdák és kerítők szoktak ilyenre szert tenni. Meglopni egy halálra sebzettet! A harezter hiénáinak és varjainak a hősisége az. Ilyen uton nem egy rongy Bosnyákországot, de a menyországot se volna szabad elfogadni. A tisztesség, a becsület kell, hogy tiltsa, mely meg is igen-igen nagy ár egy pár négyzecemértől kört és posványért.

Es veszedelmes ajándék! A danasok vittek ilyet Trójának. Ez a Bosznia és Herzegovina lesz az a fa-ló, mely a „meggyarapodott“ monarchiát szét fogja robbantani s juttatja majd arra a sorsra, melyben most a török birodalmat látjuk. Mert azt nem kell hinni, hogy Oroszországnak a congressusi vívmány most már mindörökre elég. Nem, — neki az csak egyelőre elég. L'appetit vient en mangeant. S Oroszország látva, hogy Eu-

ropa minő aláztatos szolgálja a muszka érdekeknek: bizonyára hamar fog hozzá látni annak a vakandok-munkának a mi határainkba hozatalához, melyvel Törökország alapjaitban aláírta elébb, mielőtt romba dönteni megkísérelte.

A panszláv agitáció nem új vendég minálunk s a talaj rá nem kevésbé kedvező, mint a porta területén vala. Eddig azonban csak szárnypróbálgatásai legyintését éreztük, — de majd jön zömöstül, mint a zugó vihar, miután a Balkán félszigeten már elérte célját.

Az lesz aztán a szép állapot! A nyugaton tartományok, melyek a nagy német birodalom felé gravitálnak, északon, délen és keleten tartományok, melyeket rokonszen-vünk a nagy panszláv birodalmi világszövet-ség felé húz, és a középen ez a kis talpalatnyi Magyarország, mely annyi közül egymaga fogja megőrizni akkor is történeti hagyományos hűségét, s kötszerakarna maradni a szerte húzó elemek között, — csakhogy akkorára vajh lesz-e még ereje nem hogy másokat össze, de csak magát is fenntartani?

Hogy ne legyen: arról bőségesen gondoskodnak a — bécsi szerződésék. Így egékszít ki egymárt méltóképen külpolitikánk és belpolitikánk.

Csernatory és Jókai.

A főváros országgyűlési képviselői közül Csernatory Lajos szombaton Péter-Pál ünne-pén, Jókai Mór pedig vasárnap Pál emlékezete napján tartják beszámoló beszédüket.

Péter, a ki a kakas kukorékolására három-szor tagakta meg Krisztust, igen alantas személye-sítöket nyer ez urakban, a kik megtagadták egy nemzet életére örök igazságtörősséül szolgáló elveiket. Pál fordulásról Pál emlékezete napján illik beszámolni; bár a Saulból prófétává lett Pál a sok isten imádatától fordult át az egy igaz isten tiszte-letéhez, míg e Saulok, a kik tömjént gyújtottak a haza jogainak oltárán és az igéret földére vezető úttalozó gyanánt követtek az egy haza, egy állam eszméjét, ma az öszbirodalom bálványá körül ministrálnak, hirtik a konkolyt, rombolják a hitet, gyalázzák az erkölcsöket.

A konkolyhíntés, a hitrombolás és erkölcs-gyalázás prédikátoraihoz lesz holnap és holnap-után szerencsések ez urakban a választó közönségnek. Látni fognak egy politikai charlatánt, a ki költői hírnevének arany himzettü pártját dobja azon eszmék megtagadására, azon szenny palástolásra, melynek öszterruzásában tíz ujja közül az a három tollforgató ujj működött legtöbbet közre. Látni fognak egy cynikus léhütőt, a ki kéjeleg az általa öszzerhordott izsápban, mint a Pharaok birodalmának ama állatja, a melyből enni tilos volt az igazhíttü zsidónak, nehogy tisztátalanná váljék ru-hája szegélyének csak érintése által is.

Budapest szíve az országnak, színe-java vagy-e? Ez a kérdés, a melyre felelni fog a polgár-ség, midőn szemtől-szembe áll e két emberrel, a kik beszámolnak, hogy újra kikérik a szavazato-kat viselni képét egy tönkre tett ország hanyatló városának. Feleljen neki lelkiismerete szerint a tá-pasztalás, a számok, a tények nyomán.

A házak értékének leszállása, a lakosság megfogysa, az állandó üzletpangasz, a bukott vagy bukófélben levő ipar és kereskedelmi viszonyok, a bedugult keresetforrások, nyers termékekkel egyköl-oly gazdagon kereskedő piacunk forgalmának megsemmisülése: mind-mind azt bizonyítják, hogy azon politika, a melyhez Csernatory és Jókai köpenyforgatásuk árán szögöttek, vészthető a fő-városra.

Az adók emelése, a melyek elviselhetlenül nehezedenek a kimerült polgárságra, a fénytűzési adókban koci és fegyver iparunkat, a fogsasztási adókban az öszes polgárság existenciáját támad-ják meg; a tehézsaporítási rendszer, mely Európa fővárosai között a legrágóbb bécsi fiktőleppé tette Budapestet; az állandó pénzügyi hiányok, az igazságtalannak teherbeosztás, a munkásokéknak ada-tai, az adóságok szaporítása: mind-mind keresztet vonnak azon számadáson, melyet Csernatory és Jókai adni készülnék.

A kiegyezés törvényei, a melyek az osztrák iparnak adott kiváltságok fegyverrelére hanyák e főváros iparát, Bécs kereskedelmi gyarmatává tes-zik piacat, ellenséges tüke uszora érvágásainak dobják oda hitelét, gazdagait csak idegen hajózásí állalatot, megfizetik az ipar és kereskedelem ki-szártytatásáért az osztrák nemzeti bankot, üznek családok és üzletek rovására milliók elvesztésével kalandos külpolitikát, károsítják a fogsasztási adók terén, megsebezbelik a nemzetközi vámszerződésék-nél, s egy provincia provinicialis városává ala-csonyítják a természeti kincsekben gazdag Magyar-ország fővárosát: mind-mind törvényesített tények alakjában verik arcul a Csernatory és Jókai urak viselt dolgaimak hazafiátlanágát.

Ily bizonyítékokkal szemben megtűrheti-e, meg fogja-e tűrni az első város polgársága, csak némi önérték, csak némi függetlenség mellett is, hogy az ország színe előtt a farizus és világ e két cintányáron kötéltánczosa tovább érdekeinek bizományosaként szere egész ország forduljon hanyatt

Budapest június 28.

Egy gyönyörű példáját a megvesztegetésnek, elhallgattatásnak és lekötésnek mutatja Orosz- és Németországnak legújabb kísérlete, ha ugyan e hírek binni szabad, mely ugyan nem valószínű, hogy Oroszország Hohenzollern Károly romániai fejedelméhez hozzájárulva északi Bulgária fejedelméig...

Ezen a szövegről körül egy állványon, nagy csoportokat képezve láthatunk kender- és sörnyököt, tovább menve kőemelő és ásványos ércszelvényeket, melyek közül a kender- és sörnyököt a baloldalon egy nagy asztalon a buenos ayres-i fegyver tervét látható fűzőből alakítva, mely előtt közvetlenül egy kis íveszékélyben néhány gyémánttal kirakott aranyékszert esillag. A terem közepét egy alaptalpas nagy obeliszk foglalja el, melynek üvegablak alattihez és sárga nyers gránit látható.

Élőborral szemben álló szekrényben fehérneműk, jobbra nyers selyem fonatok; egy asztalon gyönyörű, másként nem látható, de a kender- és sörnyököt a baloldalon egy nagy asztalon a buenos ayres-i fegyver tervét látható fűzőből alakítva, mely előtt közvetlenül egy kis íveszékélyben néhány gyémánttal kirakott aranyékszert esillag. A terem közepét egy alaptalpas nagy obeliszk foglalja el, melynek üvegablak alattihez és sárga nyers gránit látható.

A mai ülés tárgyat újra néhány jelentős tárgyalás és interpelláció képezik. A képviselők igazolását illető házszabályok átvizsgálására kiküldött bizottság jelentése szerint maradjon minden „mint rég volt.“

Tárgyalás előzetes a házszabályok átvizsgálására kiküldött bizottság jelentése. Irányi Dániel: T. ház! A házszabályoknak az igazolásra vonatkozó részének módosítására kiküldött bizottság nem teljesítette feladatát; mentesül az elvételre és a bizottság, hogy a kiküldetés közvetlenül követő idő, a ház fontos tárgyalásai által volt igénybe véve, később pedig, midőn munkálathoz hozzáfogott, csakhamar kifogyott az időből. A bizottság azonban, t. ház június 28-ika van; több mint harmincnapot hátra van, hogy munkálatait megkezdhesse és befejezhessen, mindazáltal csak f. h. 15-én tartotta az első ülést. A bizottság azzal védekedik, hogy tagjai a házban a fontos tárgyalások által el voltak foglalva; azonban úgy tudom, hogy a ház csak a délelőtti órákig fordította nyilvános ülésekre, a délutáni idő mindenkor szabad volt, s ha a többi bizottság, mint mások, úgy ezuttal is tanácskozhatt volna, valóban nem látom át, miért csak ezen a bizottság nem jöhetett össze a délutáni órákban; hiszen a jogi és a pénzügyi bizottság folyton ülésezett, midőn ugyancsak fontos tárgyak voltak a házban tanácskozás alatt.

En tehát t. ház a felhozott indokot nem tartom elegendőnek, nem tartom elfogadhatónak. Nem szeretek gyanusítani vagyis elegendő ok nélkül rosszat tenni fel valakiról, de ezen tények, ezen eljárás lehetetlen, hogy azon gyanusra ne szolgáljasson okot, hogy azért eszedeked a bizottság így, azért követte el ezen mulasztásokat, hogy ez eddigi igazolási rendszert továbbra is fenntartsa, vagyis, hogy az igazolások, a kérvényekkel megtagadott választások feletti bíráskodás, ezen túl is a bíráló bizottság kezében maradjon. azon bíráló bizottság kezében, melyeknek eljárását elítélte az 1874-ki törvényhozás, elítélte a jelen törvényhozás is az által, hogy pótló intézkedést kívánt gondoskodni. Nem elég volt tehát uraim, hogy a curia bíráskodásáról szóló törvényjavaslatot eljuttatja a többség, eljuttatni engedte a kormány, mert amár úgy a hogy vélemze is azt a miniszterelnök ur, ki azt benyújtotta volt, igen jól emlékszem, hogy a többi miniszterek a szavazástól tartózkodtak, dacára annak, hogy egy kormány javaslat volt a szövegben. Nem elég volt mondnom, hogy a curia bíráskodása eljuttatott, talált a többség, talált annak bizottsága módot arra is, hogy azon orvosság, mely a curia bíráskodását helyettesítendő volt, ne alkalmazhatóság jövöre, így nem jár el azon kormány, mely bátran néz elébe a választó polgárok ítéletének, mely a maga politikáját bátran bocsátja az összes nemzet bírálata alá. Így csak azon kormány járhat el, mely göresösen ragaszkodik a hatalomhoz és azt minden áron, bármilyen eszközökkel továbbra is fenntartani akarja. A kormány, mely a választó polgárok jogát tiszteli, a kormány, mely az alkotmányosság, erőtől áttartva a kormány, mely a maga eljárását bátran bocsátja az egész nemzet ítélete alá és a mint egyrészt a választásokra befolyást nem gyakorol, úgy másrészt a választások feletti ítéletozásban sem közvetlenül, sem közvetve részt venni nem akar. Így csak oly kormány járhat el, mely nem meri a polgároknak szabad ítélete, minden befolyástól ment bírálata alá bocsátani a maga eljárását, csak azon kormány, mely ily eszközökkel akarja szentesíteni azon szomorú közgazdasági kiegyezést, melyet létesített, mely ily módon akarja jóvá hagyni azon grázsol politikát, melyet a keleti kérdésben követett, követ és úgy látszik követni szándékozik, melytől szanctionálni akarja azt, hogy megengedje Oroszországnak, hogy legjobban, természetesebb szövetségünknek hadat izenjen és annak bírodalmát szétrombolja, azon kormány, mely most úgy látszik annak romjain a gyönyörű szakmányában osztokodni óhajtat.

Am vegyük uraim, ha úgy tesztek egyszerűen tudomásul a jelentést, én csak sajnálattal és rosszalva tehetem azt. (Helyeslés a baloldalon.)

Baross előadó: Nem szándékozik azokra reflectálni, a miket az előtte szóló beszéde végén felhozott; valamint arra nézve sem akar, noha lehetne egyet-mást felhozni, mit különösen a kormány az irányban követett eljárásról mondott. De annyit mégis bátor felhoz, hogy a kormány ez irányban epenséggel nem vádoltat. Sőt ezért azt állítom, hogy a kormány göresösen ragaszkodik a hatalomhoz egyáltalán nem lehet; előadó, hogy a hűsvégi szünetek, a delegáció, a püsködi szünet s a kiegyezési tárgyalások közbejötté miatt a bizottság feladatát nem teljesíthette. — Csak e h. közepé után fogott a munkához, midőn az országgyűlésnek rövid időn berekeszése jelezték. Kéri azért a bizottság fölmmentését és jelentése elfogadását.

Szilágyi Desző most tekintheti az előtte szóló által felhozottakat érveknél. Szólok, mint a bizottság tagja formulázott javaslatát is lepett elő; de a többség nem akart tárgyalásához fogni. Várady Gábor Szilágyi állitást ezafelje, s bizonyítani törekszik, hogy a bizottság nem volt elég physikai ideje a kérdés tárgyalásába bocsátkozni. Szilágyi személyes kérdésben történt felszólalása után a bizottság jelentése tudomásul vétetik. (Felkiáltások: Sajnálattal.) Tudomásul vétetik a mentelmi bizottság jelentése is Milletics ügyében, és a pénzügyi bizottság jelentése az el nem intézett ügyekről. Következnek Széll Kálmán válszai a hozzá intézett interpellációkra. — Először Ráth Károlynak a fővároshoz intézett s az adóbehajtásra vonatkozó pénzügyminiszteri rendeltetést tárgyában előterjesztett interpellációjára felel. Mondja, hogy a kifogásolt rendeltetést időközben tárgyalanná vált, így végre sem hajtatott. — Külömben a kérdést, annak gyökeres megoldásig függőben hagyja. — Ház tudomásul veszi a választ.

Széll Kálmán azután Csatár interpellációjára felel. Tárgyalja a togyazatsági válszadásnál előforduló hiányok a budapesti városorompoknál. Szólok beismert, hogy a sorompóknál a közönség nagyszámú megjelenése miatt történhetett késéledelmek. De ép ezért szaporították a közegek és a lehető leggyorsabb eljárás rendeltetett el. Csatár Zsigmond a nagy közönség érdekében köszönettel fogadja a választ, melyet a ház tudomásul vesz. Széll Kálmán felel Csatár Zsigmond interpellációjára a temesvári adókezelés ügyében. Interpelláció el kérdezte, szándékozik-e a miniszterium sajtpórt indítani azon czikke ellen, melyek az „Egyetértés“ben a temesvári adóváltás és a pénzügyi igazgatóság eljárása ellen megjelentek? Szólok ezt nem tette, mert a vádakat alaptalannak találta, olyanoknak, melyek önmagukban összeesnek. Azután megvilágítja a felhozott vádakat, s kijelenti, hogy ép ellenkezője áll annak, mik ama czikkeben mondaták. Csatár Zsigmond képviselői köteleességében állónak találta ez czikke következtében interpellációt benyújtani. Kívánja, hogy a dolgok úgy legyenek, mint a miniszter előadta. Tudomásul veszi a választ. Következnek az interpellációk. Orbán Balázs interpellál a törzsi szárnyasut kiépítése tárgyában. Nem akar jelenleg a „keleti vasut“ botránnyál beszélni; de felhívja a kormányt, hogy azok utóhatásait enyhítse. Az építés alkalmozat idegen mérnököt a vasut irányá meghatározásánál nem a czésariszerge, hanem protegált vidékek, sőt magánosok érdekeire volna tekintettel. Ily módon lett kikerülve Torda városa; de hogy az e miatt keletkezett megotránkozás enyhítsék, a gyeres-tordai szárnyonval kiépítést törvényhozással biztosították.

Előzetes a házszabályok átvizsgálására kiküldött bizottság jelentése. Irányi Dániel: T. ház! A házszabályoknak az igazolásra vonatkozó részének módosítására kiküldött bizottság nem teljesítette feladatát; mentesül az elvételre és a bizottság, hogy a kiküldetés közvetlenül követő idő, a ház fontos tárgyalásai által volt igénybe véve, később pedig, midőn munkálathoz hozzáfogott, csakhamar kifogyott az időből. A bizottság azonban, t. ház június 28-ika van; több mint harmincnapot hátra van, hogy munkálatait megkezdhesse és befejezhessen, mindazáltal csak f. h. 15-én tartotta az első ülést. A bizottság azzal védekedik, hogy tagjai a házban a fontos tárgyalások által el voltak foglalva; azonban úgy tudom, hogy a ház csak a délelőtti órákig fordította nyilvános ülésekre, a délutáni idő mindenkor szabad volt, s ha a többi bizottság, mint mások, úgy ezuttal is tanácskozhatt volna, valóban nem látom át, miért csak ezen a bizottság nem jöhetett össze a délutáni órákban; hiszen a jogi és a pénzügyi bizottság folyton ülésezett, midőn ugyancsak fontos tárgyak voltak a házban tanácskozás alatt.

En tehát t. ház a felhozott indokot nem tartom elegendőnek, nem tartom elfogadhatónak. Nem szeretek gyanusítani vagyis elegendő ok nélkül rosszat tenni fel valakiról, de ezen tények, ezen eljárás lehetetlen, hogy azon gyanusra ne szolgáljasson okot, hogy azért eszedeked a bizottság így, azért követte el ezen mulasztásokat, hogy ez eddigi igazolási rendszert továbbra is fenntartsa, vagyis, hogy az igazolások, a kérvényekkel megtagadott választások feletti bíráskodás, ezen túl is a bíráló bizottság kezében maradjon. azon bíráló bizottság kezében, melyeknek eljárását elítélte az 1874-ki törvényhozás, elítélte a jelen törvényhozás is az által, hogy pótló intézkedést kívánt gondoskodni. Nem elég volt tehát uraim, hogy a curia bíráskodásáról szóló törvényjavaslatot eljuttatja a többség, eljuttatni engedte a kormány, mert amár úgy a hogy vélemze is azt a miniszterelnök ur, ki azt benyújtotta volt, igen jól emlékszem, hogy a többi miniszterek a szavazástól tartózkodtak, dacára annak, hogy egy kormány javaslat volt a szövegben. Nem elég volt mondnom, hogy a curia bíráskodása eljuttatott, talált a többség, talált annak bizottsága módot arra is, hogy azon orvosság, mely a curia bíráskodását helyettesítendő volt, ne alkalmazhatóság jövöre, így nem jár el azon kormány, mely bátran néz elébe a választó polgárok ítéletének, mely a maga politikáját bátran bocsátja az összes nemzet bírálata alá. Így csak azon kormány járhat el, mely göresösen ragaszkodik a hatalomhoz és azt minden áron, bármilyen eszközökkel továbbra is fenntartani akarja. A kormány, mely a választó polgárok jogát tiszteli, a kormány, mely az alkotmányosság, erőtől áttartva a kormány, mely a maga eljárását bátran bocsátja az egész nemzet ítélete alá és a mint egyrészt a választásokra befolyást nem gyakorol, úgy másrészt a választások feletti ítéletozásban sem közvetlenül, sem közvetve részt venni nem akar. Így csak oly kormány járhat el, mely nem meri a polgároknak szabad ítélete, minden befolyástól ment bírálata alá bocsátani a maga eljárását, csak azon kormány, mely ily eszközökkel akarja szentesíteni azon szomorú közgazdasági kiegyezést, melyet létesített, mely ily módon akarja jóvá hagyni azon grázsol politikát, melyet a keleti kérdésben követett, követ és úgy látszik követni szándékozik, melytől szanctionálni akarja azt, hogy megengedje Oroszországnak, hogy legjobban, természetesebb szövetségünknek hadat izenjen és annak bírodalmát szétrombolja, azon kormány, mely most úgy látszik annak romjain a gyönyörű szakmányában osztokodni óhajtat.

Am vegyük uraim, ha úgy tesztek egyszerűen tudomásul a jelentést, én csak sajnálattal és rosszalva tehetem azt. (Helyeslés a baloldalon.)

Baross előadó: Nem szándékozik azokra reflectálni, a miket az előtte szóló beszéde végén felhozott; valamint arra nézve sem akar, noha lehetne egyet-mást felhozni, mit különösen a kormány az irányban követett eljárásról mondott. De annyit mégis bátor felhoz, hogy a kormány ez irányban epenséggel nem vádoltat. Sőt ezért azt állítom, hogy a kormány göresösen ragaszkodik a hatalomhoz egyáltalán nem lehet; előadó, hogy a hűsvégi szünetek, a delegáció, a püsködi szünet s a kiegyezési tárgyalások közbejötté miatt a bizottság feladatát nem teljesíthette. — Csak e h. közepé után fogott a munkához, midőn az országgyűlésnek rövid időn berekeszése jelezték. Kéri azért a bizottság fölmmentését és jelentése elfogadását.

Szilágyi Desző most tekintheti az előtte szóló által felhozottakat érveknél. Szólok, mint a bizottság tagja formulázott javaslatát is lepett elő; de a többség nem akart tárgyalásához fogni. Várady Gábor Szilágyi állitást ezafelje, s bizonyítani törekszik, hogy a bizottság nem volt elég physikai ideje a kérdés tárgyalásába bocsátkozni. Szilágyi személyes kérdésben történt felszólalása után a bizottság jelentése tudomásul vétetik. (Felkiáltások: Sajnálattal.) Tudomásul vétetik a mentelmi bizottság jelentése is Milletics ügyében, és a pénzügyi bizottság jelentése az el nem intézett ügyekről. Következnek Széll Kálmán válszai a hozzá intézett interpellációkra. — Először Ráth Károlynak a fővároshoz intézett s az adóbehajtásra vonatkozó pénzügyminiszteri rendeltetést tárgyában előterjesztett interpellációjára felel. Mondja, hogy a kifogásolt rendeltetést időközben tárgyalanná vált, így végre sem hajtatott. — Külömben a kérdést, annak gyökeres megoldásig függőben hagyja. — Ház tudomásul veszi a választ.

Széll Kálmán azután Csatár interpellációjára felel. Tárgyalja a togyazatsági válszadásnál előforduló hiányok a budapesti városorompoknál. Szólok beismert, hogy a sorompóknál a közönség nagyszámú megjelenése miatt történhetett késéledelmek. De ép ezért szaporították a közegek és a lehető leggyorsabb eljárás rendeltetett el. Csatár Zsigmond a nagy közönség érdekében köszönettel fogadja a választ, melyet a ház tudomásul vesz. Széll Kálmán felel Csatár Zsigmond interpellációjára a temesvári adókezelés ügyében. Interpelláció el kérdezte, szándékozik-e a miniszterium sajtpórt indítani azon czikke ellen, melyek az „Egyetértés“ben a temesvári adóváltás és a pénzügyi igazgatóság eljárása ellen megjelentek? Szólok ezt nem tette, mert a vádakat alaptalannak találta, olyanoknak, melyek önmagukban összeesnek. Azután megvilágítja a felhozott vádakat, s kijelenti, hogy ép ellenkezője áll annak, mik ama czikkeben mondaták. Csatár Zsigmond képviselői köteleességében állónak találta ez czikke következtében interpellációt benyújtani. Kívánja, hogy a dolgok úgy legyenek, mint a miniszter előadta. Tudomásul veszi a választ. Következnek az interpellációk. Orbán Balázs interpellál a törzsi szárnyasut kiépítése tárgyában. Nem akar jelenleg a „keleti vasut“ botránnyál beszélni; de felhívja a kormányt, hogy azok utóhatásait enyhítse. Az építés alkalmozat idegen mérnököt a vasut irányá meghatározásánál nem a czésariszerge, hanem protegált vidékek, sőt magánosok érdekeire volna tekintettel. Ily módon lett kikerülve Torda városa; de hogy az e miatt keletkezett megotránkozás enyhítsék, a gyeres-tordai szárnyonval kiépítést törvényhozással biztosították.

Előzetes a házszabályok átvizsgálására kiküldött bizottság jelentése. Irányi Dániel: T. ház! A házszabályoknak az igazolásra vonatkozó részének módosítására kiküldött bizottság nem teljesítette feladatát; mentesül az elvételre és a bizottság, hogy a kiküldetés közvetlenül követő idő, a ház fontos tárgyalásai által volt igénybe véve, később pedig, midőn munkálathoz hozzáfogott, csakhamar kifogyott az időből. A bizottság azonban, t. ház június 28-ika van; több mint harmincnapot hátra van, hogy munkálatait megkezdhesse és befejezhessen, mindazáltal csak f. h. 15-én tartotta az első ülést. A bizottság azzal védekedik, hogy tagjai a házban a fontos tárgyalások által el voltak foglalva; azonban úgy tudom, hogy a ház csak a délelőtti órákig fordította nyilvános ülésekre, a délutáni idő mindenkor szabad volt, s ha a többi bizottság, mint mások, úgy ezuttal is tanácskozhatt volna, valóban nem látom át, miért csak ezen a bizottság nem jöhetett össze a délutáni órákban; hiszen a jogi és a pénzügyi bizottság folyton ülésezett, midőn ugyancsak fontos tárgyak voltak a házban tanácskozás alatt.

En tehát t. ház a felhozott indokot nem tartom elegendőnek, nem tartom elfogadhatónak. Nem szeretek gyanusítani vagyis elegendő ok nélkül rosszat tenni fel valakiról, de ezen tények, ezen eljárás lehetetlen, hogy azon gyanusra ne szolgáljasson okot, hogy azért eszedeked a bizottság így, azért követte el ezen mulasztásokat, hogy ez eddigi igazolási rendszert továbbra is fenntartsa, vagyis, hogy az igazolások, a kérvényekkel megtagadott választások feletti bíráskodás, ezen túl is a bíráló bizottság kezében maradjon. azon bíráló bizottság kezében, melyeknek eljárását elítélte az 1874-ki törvényhozás, elítélte a jelen törvényhozás is az által, hogy pótló intézkedést kívánt gondoskodni. Nem elég volt tehát uraim, hogy a curia bíráskodásáról szóló törvényjavaslatot eljuttatja a többség, eljuttatni engedte a kormány, mert amár úgy a hogy vélemze is azt a miniszterelnök ur, ki azt benyújtotta volt, igen jól emlékszem, hogy a többi miniszterek a szavazástól tartózkodtak, dacára annak, hogy egy kormány javaslat volt a szövegben. Nem elég volt mondnom, hogy a curia bíráskodása eljuttatott, talált a többség, talált annak bizottsága módot arra is, hogy azon orvosság, mely a curia bíráskodását helyettesítendő volt, ne alkalmazhatóság jövöre, így nem jár el azon kormány, mely bátran néz elébe a választó polgárok ítéletének, mely a maga politikáját bátran bocsátja az összes nemzet bírálata alá. Így csak azon kormány járhat el, mely göresösen ragaszkodik a hatalomhoz és azt minden áron, bármilyen eszközökkel továbbra is fenntartani akarja. A kormány, mely a választó polgárok jogát tiszteli, a kormány, mely az alkotmányosság, erőtől áttartva a kormány, mely a maga eljárását bátran bocsátja az egész nemzet ítélete alá és a mint egyrészt a választásokra befolyást nem gyakorol, úgy másrészt a választások feletti ítéletozásban sem közvetlenül, sem közvetve részt venni nem akar. Így csak oly kormány járhat el, mely nem meri a polgároknak szabad ítélete, minden befolyástól ment bírálata alá bocsátani a maga eljárását, csak azon kormány, mely ily eszközökkel akarja szentesíteni azon szomorú közgazdasági kiegyezést, melyet létesített, mely ily módon akarja jóvá hagyni azon grázsol politikát, melyet a keleti kérdésben követett, követ és úgy látszik követni szándékozik, melytől szanctionálni akarja azt, hogy megengedje Oroszországnak, hogy legjobban, természetesebb szövetségünknek hadat izenjen és annak bírodalmát szétrombolja, azon kormány, mely most úgy látszik annak romjain a gyönyörű szakmányában osztokodni óhajtat.

Am vegyük uraim, ha úgy tesztek egyszerűen tudomásul a jelentést, én csak sajnálattal és rosszalva tehetem azt. (Helyeslés a baloldalon.)

Baross előadó: Nem szándékozik azokra reflectálni, a miket az előtte szóló beszéde végén felhozott; valamint arra nézve sem akar, noha lehetne egyet-mást felhozni, mit különösen a kormány az irányban követett eljárásról mondott. De annyit mégis bátor felhoz, hogy a kormány ez irányban epenséggel nem vádoltat. Sőt ezért azt állítom, hogy a kormány göresösen ragaszkodik a hatalomhoz egyáltalán nem lehet; előadó, hogy a hűsvégi szünetek, a delegáció, a püsködi szünet s a kiegyezési tárgyalások közbejötté miatt a bizottság feladatát nem teljesíthette. — Csak e h. közepé után fogott a munkához, midőn az országgyűlésnek rövid időn berekeszése jelezték. Kéri azért a bizottság fölmmentését és jelentése elfogadását.

Szilágyi Desző most tekintheti az előtte szóló által felhozottakat érveknél. Szólok, mint a bizottság tagja formulázott javaslatát is lepett elő; de a többség nem akart tárgyalásához fogni. Várady Gábor Szilágyi állitást ezafelje, s bizonyítani törekszik, hogy a bizottság nem volt elég physikai ideje a kérdés tárgyalásába bocsátkozni. Szilágyi személyes kérdésben történt felszólalása után a bizottság jelentése tudomásul vétetik. (Felkiáltások: Sajnálattal.) Tudomásul vétetik a mentelmi bizottság jelentése is Milletics ügyében, és a pénzügyi bizottság jelentése az el nem intézett ügyekről. Következnek Széll Kálmán válszai a hozzá intézett interpellációkra. — Először Ráth Károlynak a fővároshoz intézett s az adóbehajtásra vonatkozó pénzügyminiszteri rendeltetést tárgyában előterjesztett interpellációjára felel. Mondja, hogy a kifogásolt rendeltetést időközben tárgyalanná vált, így végre sem hajtatott. — Külömben a kérdést, annak gyökeres megoldásig függőben hagyja. — Ház tudomásul veszi a választ.

Széll Kálmán azután Csatár interpellációjára felel. Tárgyalja a togyazatsági válszadásnál előforduló hiányok a budapesti városorompoknál. Szólok beismert, hogy a sorompóknál a közönség nagyszámú megjelenése miatt történhetett késéledelmek. De ép ezért szaporították a közegek és a lehető leggyorsabb eljárás rendeltetett el. Csatár Zsigmond a nagy közönség érdekében köszönettel fogadja a választ, melyet a ház tudomásul vesz. Széll Kálmán felel Csatár Zsigmond interpellációjára a temesvári adókezelés ügyében. Interpelláció el kérdezte, szándékozik-e a miniszterium sajtpórt indítani azon czikke ellen, melyek az „Egyetértés“ben a temesvári adóváltás és a pénzügyi igazgatóság eljárása ellen megjelentek? Szólok ezt nem tette, mert a vádakat alaptalannak találta, olyanoknak, melyek önmagukban összeesnek. Azután megvilágítja a felhozott vádakat, s kijelenti, hogy ép ellenkezője áll annak, mik ama czikkeben mondaták. Csatár Zsigmond képviselői köteleességében állónak találta ez czikke következtében interpellációt benyújtani. Kívánja, hogy a dolgok úgy legyenek, mint a miniszter előadta. Tudomásul veszi a választ. Következnek az interpellációk. Orbán Balázs interpellál a törzsi szárnyasut kiépítése tárgyában. Nem akar jelenleg a „keleti vasut“ botránnyál beszélni; de felhívja a kormányt, hogy azok utóhatásait enyhítse. Az építés alkalmozat idegen mérnököt a vasut irányá meghatározásánál nem a czésariszerge, hanem protegált vidékek, sőt magánosok érdekeire volna tekintettel. Ily módon lett kikerülve Torda városa; de hogy az e miatt keletkezett megotránkozás enyhítsék, a gyeres-tordai szárnyonval kiépítést törvényhozással biztosították.

Előzetes a házszabályok átvizsgálására kiküldött bizottság jelentése. Irányi Dániel: T. ház! A házszabályoknak az igazolásra vonatkozó részének módosítására kiküldött bizottság nem teljesítette feladatát; mentesül az elvételre és a bizottság, hogy a kiküldetés közvetlenül követő idő, a ház fontos tárgyalásai által volt igénybe véve, később pedig, midőn munkálathoz hozzáfogott, csakhamar kifogyott az időből. A bizottság azonban, t. ház június 28-ika van; több mint harmincnapot hátra van, hogy munkálatait megkezdhesse és befejezhessen, mindazáltal csak f. h. 15-én tartotta az első ülést. A bizottság azzal védekedik, hogy tagjai a házban a fontos tárgyalások által el voltak foglalva; azonban úgy tudom, hogy a ház csak a délelőtti órákig fordította nyilvános ülésekre, a délutáni idő mindenkor szabad volt, s ha a többi bizottság, mint mások, úgy ezuttal is tanácskozhatt volna, valóban nem látom át, miért csak ezen a bizottság nem jöhetett össze a délutáni órákban; hiszen a jogi és a pénzügyi bizottság folyton ülésezett, midőn ugyancsak fontos tárgyak voltak a házban tanácskozás alatt.

En tehát t. ház a felhozott indokot nem tartom elegendőnek, nem tartom elfogadhatónak. Nem szeretek gyanusítani vagyis elegendő ok nélkül rosszat tenni fel valakiról, de ezen tények, ezen eljárás lehetetlen, hogy azon gyanusra ne szolgáljasson okot, hogy azért eszedeked a bizottság így, azért követte el ezen mulasztásokat, hogy ez eddigi igazolási rendszert továbbra is fenntartsa, vagyis, hogy az igazolások, a kérvényekkel megtagadott választások feletti bíráskodás, ezen túl is a bíráló bizottság kezében maradjon. azon bíráló bizottság kezében, melyeknek eljárását elítélte az 1874-ki törvényhozás, elítélte a jelen törvényhozás is az által, hogy pótló intézkedést kívánt gondoskodni. Nem elég volt tehát uraim, hogy a curia bíráskodásáról szóló törvényjavaslatot eljuttatja a többség, eljuttatni engedte a kormány, mert amár úgy a hogy vélemze is azt a miniszterelnök ur, ki azt benyújtotta volt, igen jól emlékszem, hogy a többi miniszterek a szavazástól tartózkodtak, dacára annak, hogy egy kormány javaslat volt a szövegben. Nem elég volt mondnom, hogy a curia bíráskodása eljuttatott, talált a többség, talált annak bizottsága módot arra is, hogy azon orvosság, mely a curia bíráskodását helyettesítendő volt, ne alkalmazhatóság jövöre, így nem jár el azon kormány, mely bátran néz elébe a választó polgárok ítéletének, mely a maga politikáját bátran bocsátja az összes nemzet bírálata alá. Így csak azon kormány járhat el, mely göresösen ragaszkodik a hatalomhoz és azt minden áron, bármilyen eszközökkel továbbra is fenntartani akarja. A kormány, mely a választó polgárok jogát tiszteli, a kormány, mely az alkotmányosság, erőtől áttartva a kormány, mely a maga eljárását bátran bocsátja az egész nemzet ítélete alá és a mint egyrészt a választásokra befolyást nem gyakorol, úgy másrészt a választások feletti ítéletozásban sem közvetlenül, sem közvetve részt venni nem akar. Így csak oly kormány járhat el, mely nem meri a polgároknak szabad ítélete, minden befolyástól ment bírálata alá bocsátani a maga eljárását, csak azon kormány, mely ily eszközökkel akarja szentesíteni azon szomorú közgazdasági kiegyezést, melyet létesített, mely ily módon akarja jóvá hagyni azon grázsol politikát, melyet a keleti kérdésben követett, követ és úgy látszik követni szándékozik, melytől szanctionálni akarja azt, hogy megengedje Oroszországnak, hogy legjobban, természetesebb szövetségünknek hadat izenjen és annak bírodalmát szétrombolja, azon kormány, mely most úgy látszik annak romjain a gyönyörű szakmányában osztokodni óhajtat.

Am vegyük uraim, ha úgy tesztek egyszerűen tudomásul a jelentést, én csak sajnálattal és rosszalva tehetem azt. (Helyeslés a baloldalon.)

Baross előadó: Nem szándékozik azokra reflectálni, a miket az előtte szóló beszéde végén felhozott; valamint arra nézve sem akar, noha lehetne egyet-mást felhozni, mit különösen a kormány az irányban követett eljárásról mondott. De annyit mégis bátor felhoz, hogy a kormány ez irányban epenséggel nem vádoltat. Sőt ezért azt állítom, hogy a kormány göresösen ragaszkodik a hatalomhoz egyáltalán nem lehet; előadó, hogy a hűsvégi szünetek, a delegáció, a püsködi szünet s a kiegyezési tárgyalások közbejötté miatt a bizottság feladatát nem teljesíthette. — Csak e h. közepé után fogott a munkához, midőn az országgyűlésnek rövid időn berekeszése jelezték. Kéri azért a bizottság fölmmentését és jelentése elfogadását.

Szilágyi Desző most tekintheti az előtte szóló által felhozottakat érveknél. Szólok, mint a bizottság tagja formulázott javaslatát is lepett elő; de a többség nem akart tárgyalásához fogni. Várady Gábor Szilágyi állitást ezafelje, s bizonyítani törekszik, hogy a bizottság nem volt elég physikai ideje a kérdés tárgyalásába bocsátkozni. Szilágyi személyes kérdésben történt felszólalása után a bizottság jelentése tudomásul vétetik. (Felkiáltások: Sajnálattal.) Tudomásul vétetik a mentelmi bizottság jelentése is Milletics ügyében, és a pénzügyi bizottság jelentése az el nem intézett ügyekről. Következnek Széll Kálmán válszai a hozzá intézett interpellációkra. — Először Ráth Károlynak a fővároshoz intézett s az adóbehajtásra vonatkozó pénzügyminiszteri rendeltetést tárgyában előterjesztett interpellációjára felel. Mondja, hogy a kifogásolt rendeltetést időközben tárgyalanná vált, így végre sem hajtatott. — Külömben a kérdést, annak gyökeres megoldásig függőben hagyja. — Ház tudomásul veszi a választ.

Széll Kálmán azután Csatár interpellációjára felel. Tárgyalja a togyazatsági válszadásnál előforduló hiányok a budapesti városorompoknál. Szólok beismert, hogy a sorompóknál a közönség nagyszámú megjelenése miatt történhetett késéledelmek. De ép ezért szaporították a közegek és a lehető leggyorsabb eljárás rendeltetett el. Csatár Zsigmond a nagy közönség érdekében köszönettel fogadja a választ, melyet a ház tudomásul vesz. Széll Kálmán felel Csatár Zsigmond interpellációjára a temesvári adókezelés ügyében. Interpelláció el kérdezte, szándékozik-e a miniszterium sajtpórt indítani azon czikke ellen, melyek az „Egyetértés“ben a temesvári adóváltás és a pénzügyi igazgatóság eljárása ellen megjelentek? Szólok ezt nem tette, mert a vádakat alaptalannak találta, olyanoknak, melyek önmagukban összeesnek. Azután megvilágítja a felhozott vádakat, s kijelenti, hogy ép ellenkezője áll annak, mik ama czikkeben mondaták. Csatár Zsigmond képviselői köteleességében állónak találta ez czikke következtében interpellációt benyújtani. Kívánja, hogy a dolgok úgy legyenek, mint a miniszter előadta. Tudomásul veszi a választ. Következnek az interpellációk. Orbán Balázs interpellál a törzsi szárnyasut kiépítése tárgyában. Nem akar jelenleg a „keleti vasut“ botránnyál beszélni; de felhívja a kormányt, hogy azok utóhatásait enyhítse. Az építés alkalmozat idegen mérnököt a vasut irányá meghatározásánál nem a czésariszerge, hanem protegált vidékek, sőt magánosok érdekeire volna tekintettel. Ily módon lett kikerülve Torda városa; de hogy az e miatt keletkezett megotránkozás enyhítsék, a gyeres-tordai szárnyonval kiépítést törvényhozással biztosították.

ORSZÁGGYŰLÉS.

A mai ülés tárgyat újra néhány jelentős tárgyalás és interpelláció képezik. A képviselők igazolását illető házszabályok átvizsgálására kiküldött bizottság jelentése szerint maradjon minden „mint rég volt.“

A mai ülés tárgyat újra néhány jelentős tárgyalás és interpelláció képezik. A képviselők igazolását illető házszabályok átvizsgálására kiküldött bizottság jelentése szerint maradjon minden „mint rég volt.“

A világiállítárol.

Midőn az idegenek utazásánál elől házhomlokzatok egymásután leirtam, megemlékeztem a delamerikai államokról is, melyek egyesülve oly nagy és csinos épületeket emeltek, melyek külön külön más csak a hely szüke miatt sem emelhetők volna. — Kiállításuk tehát az idegeneknek szánt jobb esernököt készült metszi s saját házhomlokzatukkal párhuzamosan következnek egymás után.

Az idegenek utazásánál belépve az argentinai köztársaság kiállítását érjük első sorban, mely egyszerűsödő a ház földszinti csarnokának jobb részén is igénybe vette s itt láthatók a Buenos Ayres-i embertani és régiségi muzeumának gazdag küveltekben, s ha az ember azokhoz arányban a többi testet hozzá gondolja, alapul véve fel még az itt szintén nagy számban középszerű faderek vastagság lábszár s iszonyu medencecsontokat, oly állatokkal teremt a képzetet, mely nagytás nélkül kétszer akkora, mint a mai elefánt.

Majdnem hihetlen, látván a „Mastodon Humboldti“ 5 láb hosszú s 4' átmérőjű agyárát, hogy egy élő lénynek csak egyik testrésze volt legyen. Hát még a többi részek, fogak, állkapcsok, bordák s csigolyák, ezeknek láttára az ember kámul, hogy hova csevészedett az állatvilág. Érdekesek még itt azon tárgyak, melyek magvak, kisebb bogarak s gyökér elkenésedett alakjait tünteti fel.

ORSZÁGGYŰLÉS.

A mai ülés tárgyat újra néhány jelentős tárgyalás és interpelláció képezik. A képviselők igazolását illető házszabályok átvizsgálására kiküldött bizottság jelentése szerint maradjon minden „mint rég volt.“

A mai ülés tárgyat újra néhány jelentős tárgyalás és interpelláció képezik. A képviselők igazolását illető házszabályok átvizsgálására kiküldött bizottság jelentése szerint maradjon minden „mint rég volt.“

A világiállítárol.

Midőn az idegenek utazásánál elől házhomlokzatok egymásután leirtam, megemlékeztem a delamerikai államokról is, melyek egyesülve oly nagy és csinos épületeket emeltek, melyek külön külön más csak a hely szüke miatt sem emelhetők volna. — Kiállításuk tehát az idegeneknek szánt jobb esernököt készült metszi s saját házhomlokzatukkal párhuzamosan következnek egymás után.

Az idegenek utazásánál belépve az argentinai köztársaság kiállítását érjük első sorban, mely egyszerűsödő a ház földszinti csarnokának jobb részén is igénybe vette s itt láthatók a Buenos Ayres-i embertani és régiségi muzeumának gazdag küveltekben, s ha az ember azokhoz arányban a többi testet hozzá gondolja, alapul véve fel még az itt szintén nagy számban középszerű faderek vastagság lábszár s iszonyu medencecsontokat, oly állatokkal teremt a képzetet, mely nagytás nélkül kétszer akkora, mint a mai elefánt.

Majdnem hihetlen, látván a „Mastodon Humboldti“ 5 láb hosszú s 4' átmérőjű agyárát, hogy egy élő lénynek csak egyik testrésze volt legyen. Hát még a többi részek, fogak, állkapcsok, bordák s csigolyák, ezeknek láttára az ember kámul, hogy hova csevészedett az állatvilág. Érdekesek még itt azon tárgyak, melyek magvak, kisebb bogarak s gyökér elkenésedett alakjait tünteti fel.

